

Caharijas grāmata 9: 9-10

9 Pricājies no sirds, Ciānas meita! Gavilē, Jeruzālemes meita! Redzi, tavs ķēniņš nāk pie tevis, taisnīgs un tavs palīgs, Viņš ir mīrmīlīgs, Viņš jāz uz ēzeļa, uz ēzeļa mātes kumeļa.
10 "Tad Es iznīcināšu Efraima kara ratus un Jeruzālemes kara zirgus, un kara stopam būs tapt salauztam, jo Viņš nesīs mieru tautu starpā, un Viņa vara sniegsies no vienas jūras līdz otrai jūrai un no Eifratas upes līdz pasaules galam.

Pāvila vēstule romiešiem 13: 11-14

11 To darait, saprazdami šo laiku, ka jums pienākusi stunda celties no miega. Jo tagad mūsu pestīšana ir tuvāk nekā toreiz, kad kļuvām ticīgi.
12 Nakts drīz būs pagājusi, diena ir tuvu: tāpēc noliksim tumsības darbus un tērpsimies gaismas bruņās.
13 Dzīvosim cienīgi, kā diena to prasa, nevis dzīrēs un skurbumā, izvirtībā un izlaidībā, kildās un naidā,
14 bet lai jūsu bruņas ir Kungs Jēzus Kristus, un nelutiniat miesu, lai nekristu kārbās.

Lūkas evaņģēlijs 21: 25-36

25 Pēc tam būs zīmes pie saules, mēness un zvaigznēm, tautas virs zemes būs nezinā, kur palikt, jo jūra kauks un celsies.
26 Un cilvēkiem sirds pamirs izbailēs, gaidot lietas, kas nāks visā pasaulē: jo debesu stiprumi sakustēsies.
27 Un tad redzēs Cilvēka Dēlu nākam padebesī lielā spēkā un godībā.
28 Kad tas sāk piepildīties, tad stiprināties un celiet uz augšu savas galvas, jo jūsu pestīšana tuvojas."
29 Un Viņš tiem teica līdzību: "Uzlūkojiet vīģes koku un pārējos kokus,
30 kad tiem pumpuri raisās, jūs paši no sevis zināt, ka vasara jau ir tuvu.
31 Tāpat, redzot visu šo notiekam, jums būs zināt, ka tuvu ir Dieva valstība.
32 Tiešām Es jums saku: šī cilts nezdīs, tiekāms viss būs noticis.
33 Debess un zeme zudīs, bet Mani vārdi nezdīs!
34 Bet sargāties, ka jūsu sirdis netop apgrūtinātas no vīna skurbuma un reibuma un laicīgām rūpēm, ka šī diena jums piepeši neuzbrūk;
35 jo kā slazda valgs viņa nāks pār visiem, kas dzīvo zemes virsū.
36 Tāpēc palieciet nomodā visu laiku, Dievu lūgdami, lai jūs spētu izglābties no visām šīm briesmām, kurām ir jānāk, un lai jūs varētu stāties Cilvēka Dēla priekšā."

Laiku pa laikam pasaules vēsturē uzvirto vēstījumi par pasaules gala datumiem. Antīku elkdievīgu tautu kultūrās par to runā ar fatālām šausmām. Zinātnieki - taustāmās domāšanas priesteri - par to runā ar akadēmisku pārliecību. Cilvēki drīz še drīz tur veic kolektīvas vai individuālas pašnāvības sastopoties ar vēstījumu par pasaules galu, kam jānotiek kādā datumā. Cilvēku izpratnē pašnāvība ir risinājums nesastapties ar šausmām. Un dzīvības izbeigšanas šausmas ir kā atvieglojums to šausmu priekšā, kas saucas pasaules gals. Bet ir kaut kas tāds, kas to visu apvieno. Tas vienojošais pie tik dažādiem cilvēkiem ir tas, ka cilvēki to uztver kā trulu faktu bez jebkādas jēgas. Pasaule totāli iet bojā, un viss kam ir jēga paliek bezjēdzīgs. Vērtības, likumi, piesaistes - viss tiks kremēts. Arī senie maiji liek pamatīgi vilties savās runās par 21. decembri, kas šajā laikā tā satrauc daudzus pasaulē. Būs pasaules gals, JO... . Bet turpinājuma nav. Un patiesībā tas nav pārsteigums, jo kā elkdievīgās antīkās reliģijās, tā mūsdienīgās akadēmiskās aprindās nav un nevar būt šī iztrūkstošā elementa - norādījuma uz jēgu.

Par to runā tikai Kristus. Viņš sāk ar zīmēm, bet atšķirībā no antīkās elkdievības vai bezdievīga materiālisma nebeidz ar tām kā trulu faktu. [25 Pēc tam būs zīmes pie saules, mēness un zvaigznēm, tautas virs zemes būs nezinā, kur palikt, jo jūra kauks un celsies.](#) [26](#)

Un cilvēkiem sirds pamirs izbailēs, gaidot lietas, kas nāks visā pasaulē: jo debesu stiprumi sakustēsies. Zīmes nekļūst pašas sev, bet lai norādītu uz ko lielāku. 27 Un tad redzēs Cilvēka Dēlu nākam padebesī lielā spēkā un godībā. Kristus vēstījumā šīs bēdīgās zīmes ir pēdējais aicinājums tam, lai cilvēki beidzot "atkrampētos" no zūdošā un pārejošā. Bet pasaulīgā skatījumā šīs zīmes ir signāls - sāksim rakt dziļākus bunkurus!

Bet jūra kauks un celsies saka Kristus. Un tiešām - pasaulē tiek zīmētas jaunas zemes kartes brīdīm kad ledāji izkusīs. Kad zemes garozas tektoniskās plāksnes sāks kustēties, veselās valstis pazudīs no pasaules kartes. Krievijā atsevišķi zinātnieki saka - tad visdrošākā vieta pasaulē būs Sibīrijas plašumi, jo tā atrodas visu tektonisko plākšņu centrā un centrs palikšot stabils. Sekas tam tiek prognozētas kā zemes cenu kāpums Sibīrijā. Sibīrijas šamaņi saka - pasaulē kaut atomkarš, mēs patversimies mūsu kalnos. Praviētiski runā Kristus - Tad tie iesāks sacīt uz kalniem: kritiet uz mums, - un uz pakalniem: aplājiet mūs!

Kristus saka - 27 Un tad redzēs Cilvēka Dēlu nākam padebesī lielā spēkā un godībā. 28 Kad tas sāk piepildīties, tad stiprināties un celiet uz augšu savas galvas, jo jūsu pestīšana tuvojas." Pasaules gals mums ir notikums ar dziļu jēgu un piepildījumu. Tas ietilpst vārdā pestīšana. Pestīšana elkdievīgajam un pasaulīgajam ir kā pērle cūkai, jo tā nesaprot tās vērtību, nedz novērtē tās skaistumu. Bet mums tas ir ilgi kārotais esamības piepildījums. Tāpēc Kristus runājot par pasaules galu nerunā par to kā drūmu faktu virkni bez jēgas, bet kā par ceļa zīmēm ticības piepildījumam. Kristus ticība cilvēku apgaismo un dara patiesi saprātīgu un gudru. Tā atklāj piepildījumu. Tā rāda pilnību. Nedz elku priesteri, nedz materiālisma priesteri nezina par šīm lietām runāt, jo atrodas ārpus Kristus. Pāvils par to visu izsakās šādi - 21 Jo, kad pasaule ar savu gudrību Dievu Viņa gudrībā neatzina, tad Dievam labpatika izglābt ticīgos ar ģeķīgu sludināšanu. 22 Jūdi prasa zīmes, un grieķi meklē gudrību. 23 Bet mēs sludinām Kristu, krustā sisto, kas jūdiem apgrēcība un pagāniem ģeķība, 24 bet tiem, kas aicināti, tiklab jūdiem, kā grieķiem, Dieva spēks un Dieva gudrība. 25 Jo Dieva ģeķība ir gudrāka nekā cilvēki, un Dieva nespēks ir stiprāks nekā cilvēka. 26 Raugait, brāļi, savus aicinātos, nav tur taču daudz pasaules gudro, nav daudz vareno, nav daudz augsti dzimušo. 27 Bet, kas ģeķīgs pasaulē, to Dievs ir izredzējis, lai liktu kaunā gudros; un, kas nespēcīgs pasaulē, to Dievs ir izredzējis, lai liktu kaunā stipros; 28 un, kas pasaulē zems un nicināts un kas nav nekas, to Dievs ir izredzējis, lai iznīcinātu to, kas ir kas; 29 lai nekas, kas ir miesa, nelielās Dieva priekšā. 30 Pateicoties Viņam, esat jūs vienībā ar Kristu Jēzu, kas mums kļuvis par Dieva gudrību, par taisnību, par dzīves svētumu un pestīšanu,

Bet mums šobrīd (šodzīv') paliek gatavošanās. Kā tam jāizpaužas? Izpērkot konservus vai investējot kur citur? Ieklausīsimies atkal Kristū vārdu pa vārdam: 33 Debess un zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs! 34 Bet sargaities, ka jūsu sirdis netop apgrūtinātas no viņa skurbuma un reibuma un laicīgām rūpēm, ka šī diena jums piepeši neuzbrūk; 35 jo kā slazda valgs viņa nāks pār visiem, kas dzīvo zemes virsū. 36 Tāpēc palieciet nomodā visu laiku, Dievu lūgdami, lai jūs spētu izglābties no visām šīm briesmām, kurām ir jānāk, un lai jūs varētu stāties Cilvēka Dēla priekšā."

Dieva lūgšana, pielūgšana ir atslēga uz izglābšanos, kuras mērķis, savukārt, ir nostāšanās Cilvēka Dēla priekšā. Tāpēc nepametīsim ticību, lūgšanu un baznīcas dievkalpojumus - tā esot nomodā, un dzīvosim ar mērķa izjūtu. Saruna par pasaules galu nav par to KAD, bet KĀDS cilvēks nostāsies Dieva priekšā. Tāpēc mums lai paliek Kristus, bet bunkuri lai paliek šamaņiem.
Āmen.